

Sygnatura akt IX GC 421/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Wardzińska - Kołb

Protokolant: stażysta Weronika Wawrzyniak

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. Sp.K. w Ł.

przeciwko L. S. (1)

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 81.611,26 zł (słownie: osiemdziesiąt jeden tysięcy sześćset jedenaście złotych 26/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 7.12.2012 r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. kosztami obciąża pozwanego i zasądza od niego na rzecz powódki kwotę 13.418 zł oraz 65 euro, w tym 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa;
4. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 2.701,25 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Renata Wardzińska – Kołb

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 kwietnia 2013 r. powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w Ł. wniósł o zasądzenie od pozwanego L. S. (2) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą L. Polska (...) Polska L. S. (2) w W. kwoty 81.611,26 zł wraz ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 czerwca 2012r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwany złożył u niego zamówienie na płyty elewacyjne (...) w dniu 02 listopada 2011r. W wyniku złożenia zamówienia w dniu 15 grudnia 2011r. strony zawarły umowę nr (...), której przedmiotem była sprzedaż w/w płyt. Powód wyjaśnił, że umowa tworzona była przy udziale pozwanego, który parafował każdą jej stronę oraz załącznik do umowy i określała zasady współpracy stron. Zamówione płyty miały zostać przeznaczone dla K. S. (1) na budowę domu - K. S. (1) – występował jako pełnomocnik pozwanego. W § 3 umowy strony uzgodniły, że powód dostarczy pozwanemu towar w terminie 10 tygodni od dnia uruchomienia zamówienia, tj. od dnia wpływu zaliczki na konto powoda – faktura zaliczkowa nr (...) z dnia 15.12.2011r. na kwotę 32.340,55 zł z terminem płatności na dzień 22.12.2011r. – została uregulowana w 3 ratach: 19.12.2011r., 16.01.2012r. i 30.01.2012r. Po uregulowaniu zaliczki powód przystąpił do realizacji zamówienia.

Strona powodowa wyjaśniła, że treść dokumentów dotycząca przechowywania i zabezpieczenia towaru była kilkakrotnie przekazywana przez współnika powodowej spółki (...) pełnomocnikowi pozwanego K. S. (1) i M. M. (1) zarówno w trakcie negocjacji warunków umowy jak i w dniu dostawy pierwszej części towarów, czyli 11 kwietnia 2012r. (partia towaru dostarczona tego dnia została uregulowana i nie jest podstawą niniejszego powództwa). Nadto w dniu tej dostawy W. S. pouczył K. S. (1) i M. M. (1), że fabryczne opakowanie nie jest wystarczające do przechowywania płyt

na świeżym powietrzu, należy w tym zakresie zapewnić własne zabezpieczenie. W tym dniu W. S. otrzymał również zapewnienia, że towar w ciągu kilku dni trafi do warsztatu wykonawcy i będzie przechowywany pod dachem, a do tego czasu miało zostać zapewnione prawidłowe zabezpieczenie towaru. Do każdej palety z towarem dołączona była ulotka informująca graficznie oraz w języku obcym o zasadach obchodzenia się z płytami, a K. S. (1) i M. M. (1) potwierdzili W. S., że treść ulotki jest dla nich jasna i nie oczekują dostarczenia jej tłumaczenia. Przedstawiciele pozwanego nie zgłosili wówczas żadnych zastrzeżeń co do transportu towaru, jego ilości czy jakości.

Powód wskazał, iż kilkakrotnie wzywał pozwanego do odbioru pozostałej części zamówionego towaru i uregulowania reszty wynagrodzenia z tytułu sprzedaży, obciążył go także kosztami przechowywania płyt (od dnia 30 marca 2012r. towar był gotowy do odbioru i przechowywany u producenta, który obciążył kosztami przechowania powoda). Pozwany jednak towaru nie odebrał.

W dniu 21 maja 2012r. M. M. (1), działając w imieniu pozwanego zamówił dodatkowe płyty o łącznej wartości 12.515,25 zł. Wówczas powód wystawił w dniu 08 czerwca 2012r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 94.126,51 zł z terminem płatności na dzień 15 czerwca 2012r. Zamówienie złożone przez M. M. (1) został ostatecznie rozliczone przez inny podmiot i powód dokonał korekty w/w faktury VAT. Aktualnie należność z faktury VAT nr (...) wynosi 81.611,26 zł.

Powód podkreślił, że w dniu 13 czerwca 2012r. K. S. (1) działając w imieniu i na rzecz pozwanego w wiadomości mailowej uznał roszczenie powódki w całości i zobowiązał się do jego uregulowania.

W dniu 20 grudnia 2012r. K. S. (1), działając w imieniu pozwanego, złożył drogą mailową i pocztą zawiadomienie o wadzie zakupionego produktu – płyt F. dotyczące umowy sprzedaży nr (...). Zawiadomienie to, sporządzone i podpisane przez L. S. (2), dotyczyło części płyt dostarczonych pozwanemu na podstawie umowy sprzedaży nr (...) jak i części płyt nieodebranych przez pozwanego i przechowywanych w dalszym ciągu przez producenta. Powód zwrócił się do producenta o wyjaśnienie zastrzeżeń pozwanego, który wskazał, że owe wady były rezultatem niewłaściwego składowania płyt przez kupującego (plamy wilgoci). W piśmie z dnia 10 stycznia 2013r. powód poinformował pozwanego o stanowisku producenta. W odpowiedzi pozwany wystosował do powoda oświadczenia z dnia 28 stycznia 2013r. o odstąpieniu od umów sprzedaży nr (...) i przedsądowe wezwanie do zapłaty.

Pismem z dnia 12 lutego 2013r. powód wysłał do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 81.611,26 zł z terminem zapłaty na dzień 19 lutego 2013r. W określonym terminie pozwany nie uregulował żądanej należności.

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 maja 2013r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany potwierdził fakt zawarcia umów i przekazania pieniędzy w zakresie takim jak podał to powód. Jednocześnie wskazał, że w dniu 11 kwietnia 2012r. jego przedstawiciele dokonali odbioru jakościowego towaru w zakresie ewentualnych uszkodzeń w czasie transportu, a nie jakościowego w ogóle, ponieważ towar nie został rozpakowany. Pozwany podkreślił także, iż w dniu 11 kwietnia 2012r., dostarczono mu płyty objęte zarówno umową sprzedaży nr (...) jak i umową sprzedaży nr (...).

Odnośnie wyjaśnień powoda co do informowania przedstawicieli pozwanej o wymogach dotyczących przechowywania płyt pozwany podniósł, że strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu na to, że W. S. przekazywał pozwanemu informacje o prawidłowym przechowywaniu płyt. Zgodnie z postanowieniami umowy powód miał do każdej dostarczonej partii płyt elewacyjnych dołączyć deklarację zgodności, gwarancje oraz instrukcje konserwacji i użytkowania płyt, a załączniki obcojęzyczne do umów miały zostać przetłumaczone na język polski. Pozwany podkreślił, że powód nie wywiązał się z w/w obowiązków.

Płyty były od dnia dostawy fabrycznie zapakowane i z uwagi na ich wagę i rozmiar oraz przyjęty sposób przechowania materiałów budowlanych, pozostawiono je na paletach, na których zostały dostarczone. Płyty były wilgotne w

dniu ich dostarczenia o czym świadczą zdjęcia z dnia 11 kwietnia 2012r. oraz treść e-maila M. M. (1) z dnia 12 kwietnia 2012r. zgłaszającego ich wadliwość w zakresie nierówności, uszkodzeń i zawilgocenia. Pozwany wskazał, że W. S. poinformował jego przedstawicieli tylko o tym, że płyty należy przykrywać, co pozwany robił. Zatem płyty przechowywane były prawidłowo, zgodnie z udzielonymi przez powoda informacjami w tym zakresie oraz z ogólnie przyjętymi w budownictwie zwyczajami.

W dniu 14 grudnia 2012r. dokonano otwarcia paczek z płytami i stwierdzono, że płyty są wilgotne, są na nich zacieki i plamy (rezultat wejścia w reakcję chemiczną z płytami wiórowymi, którymi płyty betonowe były przełożone). Płyty nie nadawały się do użytku. Pismem z dnia 19 grudnia 2012r. pozwany poinformował powoda o stwierdzonych wadach towaru i na podstawie przepisu art. 561 § 1 kc wezwał go do dostarczenia zamiast wadliwych płyt, płyt wolnych od wad w terminie do dnia 7 stycznia 2013r., informując, że w przypadku niedokonania wymiany odstąpi od umowy. Ponieważ wymiana towaru na niewadliwy nie nastąpiła, pozwany odstąpił od całości umów zawartych z powodem pismem z dnia 28 stycznia 2013r. i wezwał powoda do zwrotu otrzymanych świadczeń w wysokości 168.194,05 zł w terminie 10 dni od dnia otrzymania wezwania. Powód w zakreślonym terminie nie uregulował w/w należności.

Pozwany zaprzeczył, aby przed sprawą sądową otrzymał od powoda ulotkę przetłumaczoną na język polski (oryginał ulotki opracowany został w języku niemieckim) czy pismo od producenta dotyczące reklamacji. Nadto z pisma tego wynikało jedynie, że plamy powstały pod wpływem wilgoci i na 99% były składowane na powietrzu – nie wiadomo wcale czy spowodowane to było fabrycznym opakowaniem czy składowaniem. Producent nie odniósł się także do przełożenia płyt F. płytami wiórowymi, ani do spełnienia przez powoda obowiązku informacyjnego.

Pozwany podniósł, iż protokół z dnia 9 stycznia 2013r. sporządzony przez W. S. w trakcie oględzin płyt na miejscu ich przechowywania jest jednostronny. Pozwany odmówił jego podpisu z uwagi na jego niezgodność ze stanem faktycznym.

Pozwany zaprzeczył również, aby przedstawiciel powoda udzielał mu osobiście informacji dotyczących przechowywania i zabezpieczenia towaru, ani że dostał takie informacje w formie mailowej przy podpisaniu umów czy dostawie, powód nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń w tym zakresie. Nie jest zgodne z prawdą twierdzenie powoda o tym, że przedstawiciel pozwanego zapewniał, że towar trafi w ciągu kilku dni do warsztatu wykonawcy.

Powód nie dopełnił swoich obowiązków wynikających z treści art. 546 kc o udzieleniu kupującemu potrzebnych wyjaśnień oraz wydania dokumentów i instrukcji.

Pozwany wskazał, iż podstawę prawną jego oświadczenia o odstąpieniu od umów zawartych z powodem stanowił przepis art. 560, 561 i 562 kc.

W piśmie procesowym z dnia 6 czerwca 2013r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko i argumentację w sprawie wskazując jednocześnie, iż nie jest prawdą, aby do umów nie zostały załączone żadne dokumenty bowiem zawierały one: deklaracje zgodności, gwarancje i instrukcje konserwacji i czyszczenia płyt elewacyjnych (...). Wszystkie w/w załączniki parafowane były przez K. S. (1). Dosłano pozwanemu również tłumaczenia dokumentów obcojęzycznych. Powód podkreślił, że w trakcie wizji lokalnej przeprowadzonej w dniu 9 stycznia 2013r. płyty nie były przechowywane pod dachem. Powód podkreślił, że informacje o sposobie składowania transportu towaru w formie fotograficznej i opisowej były zawarte w każdej dostarczonej palecie. Powód podkreślił także, iż pozwany nie wykazał aby wada w dostarczonych płytach (...) wynikała z przyczyny tkwiącej w nich uprzednio, a tym samym nie wykazał zaistnienia przesłanek warunkujących odpowiedzialność z tytułu rękojmi. Powodowa spółka odmówiła wymiany płyt sprzedanych pozwanemu na nowe, wolne od wad, gdy w trakcie wizji lokalnej stwierdziła rażące naruszenie w obchodzeniu się z płytami elewacyjnymi i nie uznała zgłoszonych usterek.

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w Ł. jest podmiotem wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). W ramach swej działalności zajmuje się m. in. sprzedażą materiałów budowlanych.

Pozwany – L. S. (2) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą L. Polska (...) Polska L. S. (2) w W. na podstawie wpisu do Ewidencji Działalności Gospodarczej. Prowadzi działalność w zakresie inżynierii i doradztwa technicznego.

dowód: odpis z KRS powoda i wyciąg z (...) pozwanego (k.92-98,90-91).

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwany w dniu 2 listopada 2011r. złożył u powoda zamówienie na dostawę towaru w postaci płyt elewacyjnych (...). Płyty te miały zostać przeznaczone na wmontowanie ich jako elewacja domów K. S. (1) (pełnomocnika pozwanego) i M. M. (1) (architekta, współpracującego z pozwanym). Złożenie zamówienia poprzedziła seria spotkań M. M. (1) i W. S. jako przedstawiciela powoda, w trakcie których rozmawiano o właściwościach płyt (...) (kolorze, fakturze), ich zastosowaniu, procesie technologicznym ich produkcji oraz negocjowano szczegółowe warunki współpracy. W trakcie tych spotkań W. S. informował także M. M. (1) o sposobie przechowywania towaru i jego zabezpieczeniu.

Następnie strony zawarły w dniu 15 grudnia 2011r. dwie umowy sprzedaży: nr (...) w/w towaru. W załącznikach nr 1 do każdej z umów został szczegółowo określony przedmiot każdej z umów – ilość nabywanych płyt oraz ich wymiary.

W § 3 umowy sprzedający (pozwany) zobowiązał się dostarczyć towar w terminie około 10 tygodni od dnia uruchomienia zamówienia (tzn. od dnia wpływu zaliczki od kupującego na konto sprzedającego), na koszt kupującego pod adres wskazany przez kupującego. Obowiązkiem kupującego było wskazanie na piśmie adresu dostawy na 7 dni przed planowaną dostawą towaru. Wysokość zaliczki strony ustaliły na kwotę 26.293,13 zł netto powiększoną o 23% podatku VAT (co stanowiło 30% wartości zamówienia).

W § 4 strony określiły wysokość ceny sprzedaży na kwotę 370 zł netto powiększoną o 23% podatku VAT za każdy 1 m² płyty. Mając na uwadze, że umowa nr (...) objęła zamówienie na 236, 875 m² płyty, łączna cena do zapłaty miała wynieść 87.643,75 zł netto powiększona o 23% podatku VAT. Część ceny zapłaty nie stanowiąca zaliczki (70% wartości zamówienia), tj. kwota 61.350,62 zł powiększona o 23% VAT miała zostać uregulowana przez kupującego w ciągu siedmiu dni przed awizowaną dostawą na podstawie faktury VAT wystawionej przez sprzedawcę. Koszt transportu ponosić miał również kupujący (przy czym jego szacowana wysokość ustalono na kwotę 5000 zł powiększoną o 23% VAT), na podstawie faktury VAT wystawionej przez sprzedawcę.

Sprzedawca (powód) zadeklarował, że dostarczone przez niego towary są I gatunku i spełniają określone normy jak również zobowiązał się do dołączenia do każdej dostarczonej partii towaru deklarację zgodności oraz gwarancje producenta towaru. Zobowiązał się także do przedstawienia kupującemu (pozwanemu) instrukcji konserwacji i użytkowania płyt włóknisto-cementowych. Załączniki obcojęzyczne do umowy miały zostać przetłumaczone na język polski i dostarczone kupującemu w terminie miesiąca od daty zawarcia umowy (§ 5 umowy).

Odbiór dostarczonego towaru miał nastąpić w miejscu wskazanym przez kupującego. W przypadku zgłoszenia uwag przez kupującego lub przez osoby reprezentujące go na podstawie upoważnienia co do ilości oraz jakości w zakresie możliwym do zweryfikowania (materiał spakowany na paletach) i uszkodzeń w czasie transportu dostarczonego towaru jest on zobowiązany w momencie dostawy do sporządzenia dokumentacji fotograficznej i czynienia stosowanych zapisów na dokumencie WZ ze szczegółowym opisem rodzaju zastrzeżeń, który to opis powinien być potwierdzony czytelnym podpisem przez osobę dostarczającą towar w miarę możliwości w obecności przedstawiciela sprzedającego (§ 6 umowy).

Umowa została podpisana przez reprezentującego powoda – prezesa zarządu spółki będącej komplementariuszem – C. K. i pozwanego. Zarówno C. K. jak i L. S. (2) parafowali każdą ze stron umowy i załączniki.

dowód: umowa sprzedaży nr (...) (k. 137-141), umowa sprzedaży nr (...) z załącznikami (k. 13-18), zeznania świadka W. S. (k. 374-378, 535-537), zeznania świadka Z. L. (k. 438-442), zeznania reprezentującego powoda C. K. (k. 565-567), zeznania świadka K. S. (1) (k. 560-567), zeznania świadka M. M. (1) (k. 484-490, 537-538).

Powód w dniu 15 grudnia 2011r. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 32.340,55 zł brutto (26.293,13 zł netto) tytułem zaliczki za dostawę płyt (...). Termin zapłaty należności ustalił na dzień 22 grudnia 2011r. Pozwany uregulował zaliczkę w trzech ratach: w dniu 19 grudnia 2011r. przelano kwotę 40.000 zł, w dniu 16 stycznia 2012r. – kwotę 21.251,60 zł, a w dniu 30 stycznia 2012r. – kwotę 10.000 zł (część z w/w wpłat została zaliczona poczet spłaty zaliczki do umowy sprzedaży nr (...)).

dowód : faktura VAT nr (...) (k. 19), wydruki historii operacji na rachunku bankowym (k. 20-23).

Po uregulowaniu zaliczki powód przystąpił do realizacji zamówienia.

W dniu 11 kwietnia 2012r. nastąpił odbiór pierwszej partii towaru objętego umowami sprzedaży. Towar został dowieziony na posesję wskazaną przez pozwanego, znajdującą się w W., przy ul. (...). Adres docelowy dostawy został zmieniony na kilka dni przed jej realizacją. Odbioru towaru dokonali działający w imieniu pozwanego K. S. (1) oraz M. M. (1). Później dołączył do nich przedstawiciel powoda W. S.. Na posesji nie było zadaszonych miejsc. Przywiezione płyty były szczelnie owinięte przezroczystą folią i zostały położone na niezadaszonym terenie. Przedstawiciele stron dokonali oględzin dostarczonego towaru i nie stwierdzili żadnych wad. W. S. w rozmowie poinformował K. S. (1) i M. M. (1) o zasadach przechowywania dostarczonych płyt, a w szczególności o tym, że nie mogą one leżeć na trawniku przed domem, z uwagi na możliwość przeniknięcia do wewnątrz wilgoci, np.: deszczu, która spowodować może wykwyty i odkształcanie się płyt oraz zacieki. Uzyskał informacje, że w dotychczasowym miejscu materiał będzie przechowywany przez okres kilku bądź kilkunastu dni, a następnie zostanie przewieziony do wykonawcy do obróbki. Przedstawiciele stron rozmawiali także o zabezpieczeniu płyt na okres tych kilkunastu dni, w tym o zastosowaniu kantówek oraz o przykryciu płyt. W. S. sugerował użycie do osłonięcia plandek, a K. S. (1) i M. M. (1) skłaniali się ku czarnej folii budowlanej, którą jednak przedstawiciel powoda im odradzał z uwagi na jej nietrwałość i podatność na uszkodzenie. Nie podnoszono kwestii przechowywania płyt (...) pod adresem dostawy przez kilka miesięcy. Do palet dołączona była ulotka zawierająca tekst i ilustracje dotyczące warunków, w jakich należy transportować płyty i przechowywać. K. S. (1) i M. M. (1) oświadczyli, że treść ulotki nie wymaga wyjaśnień.

dowód : list CMR z załącznikiem (k. 56-57), ulotka (k. 367-368), zeznania świadka W. S. (k. 374-378, 535-537), zeznania świadka Z. L. (k. 438-442), zeznania reprezentującego powoda C. K. (k. 565-567), zeznania świadka K. S. (1) (k. 560-567), zeznania świadka M. M. (1) (k. 484-490, 537-538).

W dniu 12 kwietnia 2012r. M. M. (1) wystosował do W. S. wiadomość e-mail, do której załączył zdjęcia płyt wykonane tego dnia, informując, że z płyt tych została usunięta folia gdyż się „bardzo pociły” (najprawdopodobniej z uwagi na dużą wilgoć) i wskazując, że stwierdził istnienie ubytków lub niedokładności w kilku płytach.

W odpowiedzi na w/w zapytanie W. S. w rozmowie telefonicznej poinformował M. M. (1), że jeśli chodzi o ubytki, to stanowią one naturalną cechę materiału, a wilgoć wynika z procesu produkcyjnego – wody używa się przy produkcji tych płyt i minie rok zanim oddadzą wilgoć w 100%. Z kolei w dniu 17 kwietnia 2012r. M. M. (1) otrzymał wiadomość mailową od innego przedstawiciela powoda - Z. L., w której oznajmił on, iż uwagi kupującego zostały przekazane producentowi. Producent potwierdził wyjaśnienia W. S. podając, że wilgoć znajdująca się pod folią w paletach jest zjawiskiem normalnym. Płyty betonowe tracą wilgoć na wolnym powietrzu jeszcze nawet 1-2 lata. Stwierdzone uchybienia czy wybrzuszenia nie mają wpływu na jakość płyt.

dowód : e-mail z dnia 12 kwietnia 2012r. (k. 157-159), wiadomość e-mail z dnia 17 kwietnia 2012r. (k. 288), zeznania świadka W. S. (k. 374-378, 535-537), zeznania świadka Z. L. (k. 438-442), zeznania świadka M. M. (1) (k. 484-490, 537-538), zeznania świadka K. S. (1) (k. 560-567).

Dostarczone płyty były przechowywane na posesji położonej w W., przy ul. (...) do końca listopada 2012r. Następnie część płyt została przetransportowana do zakładu konfekcjonującego te płyty w W., przy ul. (...), gdzie miały zostać poddane obróbce (pocięciu na właściwe bloki). Płyty były przechowywane na wolnym powietrzu, nie znajdowały się pod zadaszeniem. Część płyt została przykryta czarną folią. Niektóre zostały pozostawione bez żadnej osłony.

dowód : zeznania świadka W. S. (k. 374-378, 535-537), zeznania świadka Z. L. (k. 438-442), zeznania świadka M. M. (1) (k. 484-490, 537-538).

Producent płyt F. przechowywał w swoim magazynie w Holandii pozostałą, zamówioną przez pozwanego ilość płyt, przyciętych na żądany wymiar. Powód kilkakrotnie wzywał pozwanego telefonicznie, mailowo i pisemnie do odbioru towaru i uregulowania należności za całość, jednakże wezwania te pozostały bezskuteczne. Pozwany wyjaśniał zwłokę w płatności problemami z uzyskaniem środków od swoich kontrahentów.

dowód : zeznania świadka W. S. (k. 374-378, 535-537), zeznania świadka Z. L. (k. 438-442), zeznania reprezentującego powoda C. K. (k. 565-567), wezwania do odbioru towaru (k. 56, 57), korespondencja e-mail (k. 63).

W dniu 21 maja 2012r. M. M. (1), działając w imieniu pozwanego zamówił dodatkowe płyty o łącznej wartości 12.515,25 zł. Wówczas powód wystawił w dniu 08 czerwca 2012r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 94.126,51 zł z terminem płatności na dzień 15 czerwca 2012r. Zamówienie złożone przez M. M. (1) zostało ostatecznie rozliczone przez inny podmiot (ze względów finansowych, pozwany opóźnił się z zapłatą za już zamówione płyty). Powód dokonał korekty w/w faktury VAT. Aktualnie należność z faktury VAT nr (...) wynosi 81.611,26 zł.

dowód : wiadomość e-mail (k. 61), faktura VAT (...) (k. 62), faktura VAT korekta (...) (k. 70), faktura VAT (...) (k. 73).

W dniu 20 grudnia 2012r. K. S. (1), działając w imieniu pozwanego, złożył drogą mailową i pocztą zawiadomienie o wadzie zakupionego produktu – płyt F. w zakresie umowy sprzedaży nr (...). Zawiadomienie to, sporządzone i podpisane przez L. S. (2), dotyczyło części płyt dostarczonych pozwanemu na podstawie umowy sprzedaży nr (...) jak i części płyt nieodebranych przez pozwanego i przechowywanych w dalszym ciągu przez producenta. W zawiadomieniu wskazano, iż po otwarciu w dniu 14 grudnia 2012r. palet stwierdzono, że płyty nie nadają się do użytku, bowiem pokryte są zaciekami, których nie można usunąć, że wada ta uniemożliwia wykorzystanie ich zgodnie z przeznaczeniem. Pozwany powołał się na przysługujące mu prawo rękojmi i wezwał powoda do dostarczenia płyt wolnych od wad w takiej samej ilości i o takich samych parametrach jak już dostarczona ilość płyt, na podstawie art. 561 § 1 k.c., w nieprzekraczalnym terminie do dnia 7 stycznia 2013r. Pozwany wskazał, iż w przypadku nie dostarczenia mu wolnych od wad płyt w zakreślonym terminie będzie uprawniony do odstąpienia od obydwu umów sprzedaży na zasadzie art. 560 § 1 k.c.

Po otrzymaniu zawiadomienia powód zwrócił się do producenta o wyjaśnienie zastrzeżeń pozwanego, w szczególności czy stanowią one wady produktu. Producent – (...) wskazał, że plamy mogły powstać tylko pod wpływem wilgoci. Stwierdził, że płyty musiały być składowane na powietrzu w taki sposób, że deszcz i wilgoć miały swobodne działanie.

W dniu 09 stycznia 2013r. pracownik powoda W. S. dokonał oględzin płyt już dostarczonych pozwanemu, które były przedmiotem reklamacji. W. S. udał się zarówno na teren zakładu konfekcjonującego płyty w W., przy ul. (...) oraz w miejsce ich pierwotnej dostawy - na posesję położonej w W., przy ul. (...).

Płyty znajdowały się w obydwu miejscach, były przechowywane na zewnątrz, na paletach, na ziemi. Nie znajdowały się po jakimkolwiek zadaszeniu. Nie były zabezpieczone przed warunkami atmosferycznymi: śniegiem i deszczem. Z oględzin W. S. sporządził protokół. W czynności na ulicy (...) uczestniczyli także K. S. (1) i M. M. (1), ale odmówili podpisania protokołu.

W piśmie z dnia 10 stycznia 2013r. powód przekazał pozwanemu stanowisko producenta. Poinformował go również, iż uwzględniając stanowisko producenta oraz wyniki oględzin z dnia 09 stycznia 2013r. nie jest możliwe uznanie reklamacji pozwanego za zasadną. Powód podkreślił również, iż na pozwanym jako kupującym ciążył obowiązek

dokonania pewnych aktów staranności i niezwłocznego zawiadomienia powoda o stwierdzonej wadzie. Natomiast pozwany odebrał towar w dniu 11 kwietnia 2012r., a zawiadomienie o wadzie złożył dopiero w grudniu 2012r.

W odpowiedzi pozwany wystosował do powoda oświadczenia z dnia 28 stycznia 2013r. o odstąpieniu od umów sprzedaży nr (...) i przedsądowe wezwanie do zapłaty z uwagi na nie dokonanie w wyznaczonym terminie wymiany płyt wadliwych na wolne od wad, tj. na podstawie art. 560 § 1 k.c. Pozwany wskazał, iż dochował reguł staranności, bowiem w dniu dostawy dokonał odbioru towaru ilościowego oraz jakościowego w zakresie ewentualnych uszkodzeń płyt w transporcie. Natomiast płyty rozpakowane zostały dopiero w dniu 14 grudnia 2012r. bo wtedy właśnie miano przystąpić do ich montażu, a zawiadomienie o istnieniu wad wysłano 19 grudnia 2012r., co należy uznać za niezwłoczne. Pozwany wezwał także powoda do zwrotu otrzymanych z tytułu obydwu umów świadczeń w kwocie 168.194,05 zł w terminie 10 dni od otrzymania pisma.

W piśmie z dnia 14 lutego 2013r. powód poinformował pozwanego, iż nie uznaje za uzasadnione i skutecznie prawnie ani jego odstąpienia od umów ani wezwania do zapłaty.

dowód : wiadomość e-mail z dnia 20.12.2012r. (k. 74), zawiadomienie o wadach z dnia 19 grudnia 2012r. (k. 75-76), pismo od producenta (k. 77-78), pismo powoda z dnia 10.01.2013r. z dowodem doręczenia (k. 79-80), protokół nr (...) (k. 81), zeznania świadka W. S. (k. 374-378, 535-537), oświadczenie o odstąpieniu od umów (k. 82-84), pismo powoda z dnia 14.02.2013r. (k. 86-89).

W związku z dokonaną sprzedażą powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 94.126,51 zł z terminem płatności na dzień 15 czerwca 2012r. Po odliczeniu wartości zamówienia M. M. (1) do zapłaty pozostała kwota 81.611,26 zł.

Pozwany odesłał fakturę VAT (...) jako niezgodną z umową nr (...), zawierająca dodatkowe elementy, nieopisane w umowie nr (...). Natomiast duplikat faktury (...) z dnia 30 listopada 2012r. (po dokonaniu korekty i umniejszeniu o wartość zamówienia M. M. (1)) nie została przez pozwanego zaksięgowana, ponieważ zawierała punkt 2, który nie był przedmiotem umowy.

W dniu 12 lutego 2013r. powód wystosował do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 81.611,26 zł w terminie do dnia 19 lutego 2013r. Pozwany do dnia wytoczenia niniejszego powództwa nie uregulował zaległych należności.

dowód : faktura VAT (...) (k. 62), faktura VAT korekta (...) (k.70), wezwanie do zapłaty z dnia 12.02.2013r. (k. 85), pismo pozwanego z dnia 23 września 2015r.

W sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii biegły w zakresie budownictwa, chemii i materiałoznawstwa M. K. stwierdził, że w zakładzie produkcyjnym firmy (...) znajdują się płyty D. ccc wyprodukowane na podstawie tego samego zlecenia i w tym samym dniu co płyty dostarczone pozwanemu. Wizja lokalna w zakładzie produkcyjnym w Holandii u producenta wykazała, że płyty tam składowane pozbawione są wad technicznych i estetycznych. Opisany w opinii schemat powstania zacieków i białych wykwitów na powierzchni płyt dostarczonych pozwanemu skłonił biegłego do stwierdzenia, że powstały one w wyniku niewłaściwego, niezgodnego z zaleceniem producenta składowania płyt na wolnym powietrzu.

dowód : opinia biegłego M. K. z załącznikami (k. 585-604), opinia uzupełniająca z załącznikami (k. 637-673), zeznania biegłego M. K. (k. 713-715).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie bezspornych twierdzeń stron, dokumentów przedłożonych przez strony do akt sprawy, a także w oparciu o zeznania świadków: W. S. (k. 374-378, 535-537), Z. L. (k. 438-442), K. S. (1) (k. 560-567), M. M. (1) (k. 484-490, 537-538), R. G. (k. 490-493) i reprezentującego powoda prezesa zarządu C. K. (k. 565-567) oraz na podstawie opinii biegłego M. K. (k. 585-604, 637-673, 713-715).

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty, albowiem ich moc dowodowa nie została przez żadną ze stron zakwestionowana. Dokumenty przedłożone przez strony miały w większości charakter dokumentów prywatnych i stosownie do treści 245 k.p.c. stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach. Natomiast dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Sąd uznał, że opinia sporządzona na polecenie Sądu przez biegłego w zakresie budownictwa, chemii i materiałoznawstwa M. K. została wykonana fachowo i rzetelnie, dlatego też wnioski w niej zawarte stanowiły element ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie. Należy podkreślić że dowód z opinii biegłego podlega ocenie sądu z zastosowaniem art. 233 § 1 k.p.c., według właściwych dla przedmiotu opinii kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 07 listopada 2000r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002r., V CKN 1354/00, LEX nr 77046). W ocenie Sądu, opinia została sporządzona zgodnie z posiadaną przez biegłego fachową wiedzą i doświadczeniem zawodowym, ponad dwudziestoletnim, została oparta na analizie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz dokonaniu szczegółowych oględzin płyt znajdujących się zarówno na terenie magazynu producenta w Holandii jak i na terenie nieruchomości pozwanego przy ul. (...) w W.. Wnioski opinii były logiczne i przekonujące. W ocenie Sądu, brak było jakichkolwiek podstaw do podważania słuszności wniosków zawartych w przedmiotowej opinii. Biegły w należyty sposób wyjaśnił w opinii uzupełniającej oraz ustnie na rozprawie w dniu 9 września 2015r. wszystkie sporne kwestie. Strony na rozprawie miały możliwość zadawania pytań bezpośrednio biegłemu, który w sposób wyczerpujący wytłumaczył wszelkie wątpliwe kwestie. Sąd uznał zatem, że opinia biegłego stanowi wiarygodny materiał dowodowy.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka W. S., uznając, że były one spójne, konsekwentne, wyczerpujące i zarazem korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z dokumentami przedłożonymi przez strony oraz zeznaniami świadka Z. L. i reprezentującego powoda C. K.. Świadek w sposób precyzyjny opisał w jaki sposób doszło pomiędzy stronami do nawiązania współpracy, jak przebiegały rozmowy poprzedzające złożenie przez pozwanego zamówienia na zakup płyt, w szczególności, iż w trakcie tych rozmów świadek z przedstawicielami pozwanego: M. M. (1) i K. S. (2) przy udziale R. G. (jednokrotnym) omawiał właściwości materiału, z którego powstały płyty także w kontekście warunków przechowywania takiego towaru przed jego zastosowaniem na budowie. Świadek zeznał, iż informował w/w przedstawicieli pozwanego o potrzebie zabezpieczenia płyt przed działaniem warunków atmosferycznych oraz, że nie powinny być one przechowywane na wolnym powietrzu przez dłuższy czas zarówno w trakcie w/w spotkań jak i przy dostawie towaru w dniu 11 kwietnia 2012r. Świadek wskazał także, iż M. M. (2) i K. S. (1) nie poinformowali go, że planują przechowywać płyty na terenie posesji przy ul. (...) w W., na jej nieosłoniętej części przez okres kilkumiesięczny.

Zeznania W. S. znalazły potwierdzenie w zeznaniach C. K. i Z. L., którzy nie uczestniczyli bezpośrednio w odbiorze płyt przez przedstawicieli pozwanego w dniu 11 kwietnia 2012r. i w rozmowach z nimi prowadzonych a wiedzę na temat przebiegu zdarzeń uzyskali od W. S., jednakże przekazywał on im te informacje na bieżąco. Za wysoce nieprawdopodobne uznał Sąd, aby już w tamtym okresie pracownicy powoda uzgadniali treść zeznań na potrzeby potencjalnego procesu sądowego. Zeznania świadka znalazły nadto pośrednio potwierdzenie także w późniejszej korespondencji e-mailowej stron oraz z zeznań świadków, iż przystąpienie do montażu płyt w grudniu 2012r. nie było zaplanowane lecz wynikało z opóźnienia związanego z przedłużającym się projektowaniem sposobu mocowania płyt oraz braku środków finansowych u pozwanego pozwalających mu na uregulowanie całej należności i odbiór pozostałej części towaru. Zeznania świadka W. S. w części pozostają w sprzeczności z treścią zeznań świadka M. M. (1) i K. S. (1), lecz zeznaniom tych świadków w tej części Sąd odmówił wiarygodności z przyczyn przedstawionych szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Sąd uznał za równie wiarygodne zeznania świadka Z. L.. Świadek był pracownikiem powoda i uczestniczył w realizacji transakcji z pozwanym. Świadek jasno i precyzyjnie przedstawił na jakich warunkach doszło do nawiązania współpracy

przez strony i jak przebiegała, a w szczególności, iż pozwany odebrał tylko pierwszą partię nabytego towaru i zwlekał z odbiorem pozostałych płyt oraz z uregulowaniem należności. Jego zeznania były wyczerpujące, rzetelne i spójne z zeznaniami złożonymi przez W. S. oraz C. K..

Odnosnie zeznań świadka M. M. (1) Sąd dał im wiarę w części, w której znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w dokumentach oraz zeznaniach W. S. i Z. L.. W szczególności Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka, w których potwierdził on fakt współpracy stron, okoliczności w jakich doszło do zamówienia towarów u powoda, dostawę pierwszej partii płyt w dniu 11 kwietnia 2012r., zmianę miejsca dostawy tuż przed terminem, brak zastrzeżeń co do jakości płyt w dniu ich odbioru, a także fakt prowadzenia rozmowy z W. S. odnośnie konieczności zabezpieczenia płyt przed negatywnym działaniem warunków atmosferycznych. Sąd odmówił wiarygodności zeznań świadka w części, w której przedstawił on przebieg rozmów prowadzonych z W. S. zarówno poprzedzających zawarcie umów sprzedaży jak i w dniu odbioru pierwszej partii towaru, zwłaszcza w kontekście konieczności zabezpieczenia płyt oraz informowania przedstawiciela powoda o planowanym terminie ostatecznego montażu tych płyt. Zeznania świadka w tej części pozostają bowiem w sprzeczności z uznanymi przez Sąd za wiarygodne zeznaniami W. S., C. K. i Z. L., nadto są one niespójne i niekonsekwentne. M. M. (1) zeznał bowiem: „nie interesowałem się sposobem wykonania materiału i jego właściwościami ... nowy materiał, nie był mi znany proces jego produkcji”, a potem stwierdził: „z Panem S. rozmawialiśmy z czego ten materiał jest zrobiony i jakie ma właściwości. Jeśli chodzi o właściwości rozmawialiśmy głównie o jego trwałości i odporności na warunki atmosferyczne. Uzyskałem od S. informację, że jest to materiał trwały i hydrofobizowany. Dla mnie istotny był stopień wodoodporności tych płyt”. Podobnie niekonsekwentnie świadek zeznawał na temat swojej wiedzy o wodoodporności płyt mówiąc, że nie pamięta właściwości fizycznych płyt w tej kwestii ale za to dokładnie pamiętał, iż owe właściwości dotyczyły płyt już zamontowanych na elewacji wentylowanej w pozycji pionowej. Podobnie opisując kwestie finansowania zakupu pierwszej części towaru, kiedy to zaprzeczył, aby finansował nabycie jakiegokolwiek części płyt, a po okazaniu mu dowodu zapłaty, zmienił zeznania przyznając, iż część należności uregulował. Brak spójności dotyczył także zeznań świadka co do poinformowania go przez W. S. o konieczności zabezpieczenia składowanych płyt. Najpierw świadek w ogóle zaprzeczył, aby takie ostrzeżenia zostały mu przekazane, a następnie w trakcie kolejnych zeznań przyznał jednak, iż rozmawiał z W. S. o konieczności zabezpieczenia płyt, tylko że pracownik powoda nie uprzedził go, że płyty nie mogą być składowane na zewnątrz przez dłuższy czas. Świadek zeznał także, iż kilkakrotnie w rozmowach z W. S. uczestniczył R. G., podczas gdy ten składając zeznania stwierdził, że był obecny tylko przy jednym takim spotkaniu. Z uwagi zatem na brak precyzji i spójności Sąd nie dał wiary zeznaniom M. M. (1) w w/w części. Podkreślić także należy, iż w dużej mierze zeznania tego świadka zawierały także własne opinie i przemyślenia, do których świadek ma prawo, które jednak nie podlegają ocenie Sądu.

Podobnie, jako częściowo wiarygodne ocenił Sąd zeznania świadka K. S. (1). Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w części, w której znalazły one potwierdzenie w pozostałym, uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym w dokumentach i zeznaniach innych świadków: w części M. M. (1), W. S., Z. L. i C. K.. W szczególności za takie uznał Sąd zeznania K. S. (1), w których potwierdził on fakt współpracy stron, dostawę pierwszej partii płyt w dniu 11 kwietnia 2012r., zmianę miejsca dostawy tuż przed terminem, brak zastrzeżeń co do jakości płyt w dniu ich odbioru, a także fakt prowadzenia rozmowy z W. S. odnośnie konieczności zabezpieczenia płyt przed negatywnym działaniem warunków atmosferycznych. Sąd odmówił wiarygodności nie zeznaniom świadka w części, w której przedstawił on przebieg rozmowy z W. S. w dniu odbioru pierwszej partii towaru, zwłaszcza w kontekście konieczności zabezpieczenia płyt oraz informowania przedstawiciela powoda o planowanym terminie montażu tych płyt jako elewacji budynków. Zeznania świadka w tym zakresie były bowiem sprzeczne z treścią zeznań W. S., a nadto niespójne i niekonsekwentne. Świadek zeznał, że: „Pan S. absolutnie nie przekazywał nam żadnych informacji co do sposobu przechowywania tych płyt, zadaliśmy pytanie o na temat przykrycia towaru, nie było takiej potrzeby, towar był zabezpieczony fabrycznie” podczas gdy z zeznań nawet M. M. (1) wynika, że przy dostawie pierwszej partii była prowadzona rozmowa z W. S. co do zabezpieczenia płyt folią budowlaną, natomiast z zeznań pracownika powoda wynika, że przedmiotem rozmowy była w ogóle konieczność zabezpieczenia towaru przed działaniem warunków atmosferycznych oraz różne sposoby zabezpieczenia: folia budowlana lub plandeka. Podobną sprzeczność i niekonsekwencję świadek K. S. (1) przejawiał także mówiąc o miejscu dostawy pierwszej partii płyt. Zeznał, że: „... to głównie Pan M. decydował, że dostawa ma

być na ul. (...)”, podczas gdy świadek M. M. (1) zeznał: „ ... kwestie organizacyjne, w tym miejsce dostawy należały do S.”. Powyższe nieścisłości i sprzeczności rzutują na wiarygodność zeznań świadka co do przebiegu spotkania w dniu 11 kwietnia 2012r. i pozwalają na uczynienie ich podstawą dla ustaleń faktycznych tylko w ograniczonej części, przedstawionej powyżej.

Zeznaniom świadka R. G. Sąd dał wiarę tylko w części, w której znalazły one potwierdzenie w pozostałym, uznanym za wiarygodny materiał dowodowy, w szczególności w części w której świadek potwierdził przeznaczenie płyt nabytych u powoda, przedłużający się czas montażu tych płyt oraz udział w spotkaniu z M. M. (1) i W. S.. Jednocześnie zeznania świadka przedstawiające trudności w opracowaniu sposobu montażu płyt były niespójne i niekonsekwentne, bowiem zeznał on, iż pytał W. S. o dane do montażu płyt. W. S. miał go odesłać do strony producenta, gdzie jednak takich informacji nie było. Później świadek miał próbować ponownie uzyskać takie informacje od W. S. mailowo, ale nie uzyskał żadnej odpowiedzi i w końcu musiał zrobić swoją wersję, którą przesłał do producenta. Natomiast w dalszej części zeznań świadek stwierdził, że „konsultował z Panem S. typ kotew, które by zalecał”. Nadto w części zeznania R. G. stanowiły prywatnej opinii, do których świadek ma prawo, które jednak nie podlegają ocenie Sądu. Z powyższych względów zeznania tego świadka tylko częściowo stanowiły podstawę dla ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie.

Oceniając zeznania stron Sąd miał na uwadze fakt, że strony są bezpośrednio zainteresowane rozstrzygnięciem, jakie zapadnie w niniejszej sprawie. Z tego względu do zeznań tych należało podejść z dużą ostrożnością. Mimo to zeznaniom reprezentującego powoda C. K. Sąd dał wiarę w całości. Powód w sposób rzetelny i wyczerpujący przedstawił przebieg współpracy stron, okoliczności złożenia zamówienia, jego realizację oraz podejmowane bezskutecznie próby wyegzekwowania od pozwanego odebrania pozostałej części zamówionego towaru oraz uregulowania należności. Zeznania C. K. korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków oraz dokumentami przedłożonymi przez strony.

Na rozprawie w dniu 9 września 2015r. Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka – księgowej strony pozwanej. W ocenie Sądu wniosek ów był zbędny, albowiem wystarczającym dla ustalenia czy strona pozwana ujęła w swoich księgach rachunkowych sporną fakturę VAT było oświadczenie pozwanego w tej kwestii, które złożył na piśmie z dnia 23 września 2015r. Oświadczenia tego powód nie kwestionował.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W niniejszej sprawie powód dochodził zapłaty ceny z umowy sprzedaży.

Zgodnie z dyspozycją art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Jest to umowa konsensualna, odpłatna i wzajemna. Na każdej ze stron ciąży dwa korespondujące ze sobą obowiązki: przeniesienia prawa własności z zapłatą ceny i wydanie przedmiotu sprzedaży z jego odbiorem (Cz. Żuławska w Komentarz do kodeksu cywilnego Księga trzecia Zobowiązania tom 2 pod red. Gerarda Bieńka Warszawa 2006 s. 17).

Bezspornym pomiędzy stronami było, że powoda i pozwanego łączyła umowa sprzedaży towarów w postaci określonej w zamówieniach do umowy nr (...) i umowy nr (...) ilości płyt F.. Poza sporem było również to, że powód dostarczył pozwanemu w dniu 11 kwietnia 2012r. pierwszą część zamówionych płyt, a pozostała ich część czekała w magazynie producenta gotowa do odbioru przez pozwanego.

Zarzuty podniesione przez pozwanego koncentrowały się wokół braku zasadności domagania się przez powoda zapłaty za sprzedane pozwanemu płyty F., albowiem dostarczony przez powoda towar był od początku wadliwy, co skutkowało skutecznym prawnie odstąpieniem przez pozwanego od obydwu umów sprzedaży zawartych z powodem.

Zgodnie z treścią art. 560 k.c. § 1 jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już

wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Kupujący ma do wyboru alternatywnie:

1) odstąpienie od umowy (uprawnienie niweczące), co realizuje przez złożenie sprzedawcy stosownej treści oświadczenia woli, i to w taki sposób, by sprzedawca mógł się zapoznać z jego treścią (art. 60 i 61). „Stosowna treść” oznacza w tym przypadku, że odstępujący powinien podać przyczynę odstąpienia (określoną wadliwość), przez co wskazuje zarazem podstawę prawną odstąpienia;

2) zatrzymanie rzeczy wadliwej, jednakże za cenę stosownie obniżoną w stosunku do ceny ustalonej w umowie (wyrok SN z 15 stycznia 1997 r., III CKN 29/96, LexisNexis nr (...), OSP 1997, nr 7-8, poz. 144 z glosą W.J. K., i wyrok SN z 14 grudnia 2001 r., V CKN 561/2000, LexisNexis nr (...), IC 2002, nr 4, s. 47), w proporcji do obniżenia użytkowej (w zasadzie) wartości rzeczy.

Sprzedawca ma prawo uniemożliwić kupującemu realizację jego uprawnienia odstąpienia od umowy. Może tego dokonać przez niezwłoczną wymianę rzeczy wadliwej na niewadliwą (co w rzeczywistości może wejść w grę przy rzeczach oznaczonych gatunkowo) albo przez niezwłoczne usunięcie wad sprzedanej rzeczy, przy czym usunięcie wad powinno nastąpić „w sposób właściwy” (wyrok SN z 7 stycznia 2009 r., II CSK 399/2008, LexisNexis nr (...), IC 2009, nr 10, s. 45), a to pod rygorem niemożności realizacji przez sprzedawcę omawianego „kontruprawnienia”, czyli - wykorzystania przez kupującego jego prawa odstąpienia od umowy.

W przedmiotowej sprawie pozwany, w dniu 14 grudnia 2012r., a więc po upływie sześciu miesięcy od dnia dostawy płyt, dokonał ich szczegółowych oględzin i stwierdził, że sprzedany mu przez powoda towar posiada wady w postaci widocznych i nieusuwalnych plam i zacieków, które uniemożliwiają wykorzystanie nabytego towaru zgodnie z jego przeznaczeniem. Pozwany zgłosił wadliwość przedmiotu sprzedaży powodowi pisemnie – wysyłając do niego pismo z dnia 17 grudnia 2012r. oraz w drodze e-maila w dniu 20 grudnia 2012r. W zawiadomieniu wezwał powoda do dostarczenia mu płyt wolnych od wad w takiej samej ilości i o takich samych parametrach jak już dostarczona ilość płyt, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 7 stycznia 2013r. Powód, po otrzymaniu zawiadomienia skontaktował się niezwłocznie z producentem w celu wyjaśnienia sprawy i po otrzymaniu odpowiedzi z Holandii oraz po dokonaniu oględzin płyt znajdujących się na posesji pozwanego w W. odmówił uwzględnienia reklamacji, wskazując, iż owa wadliwość, na którą powołał się pozwany była wyłącznie skutkiem niewłaściwego przechowywania przez pozwanego dostarczonego mu towaru. Kluczowym zatem dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy w pierwszej kolejności było ustalenie czy zaobserwowane w sprzedanych płytach ubytki stanowiły wady własne towarów czy też powstały w wyniku ich niewłaściwego przechowywania przez nabywcę.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii producenta płyt spółki (...) oraz opinii biegłego z dziedziny budownictwa, chemii i materiałoznawstwa M. K., a także sporządzonej przez niego opinii uzupełniającej oraz jego zeznań wskazuje w sposób jednoznaczny, że powstanie zacieków i białych wykwitów na powierzchni płyt dostarczonych pozwanemu wywołane zostało niewłaściwym i niezgodnym z zaleceniem producenta składowaniem płyt na wolnym powietrzu.

Biegły zaznaczył, iż analizował stan płyt zamówionych przez pozwanego, a nieodebranych przez niego i w związku z tym nadal przechowywanych przez producenta w jego magazynie w Holandii, na których nie stwierdził występowania żadnych plam ani zacieków. Były one jednakże przechowywane w sposób prawidłowy. Powyższa konkluzja biegłego wskazuje, iż nie można zatem mówić, aby płyty dostarczone pozwanemu w dniu 11 kwietnia 2012r. stanowiły towar wadliwy w rozumieniu przepisu art. 560 § 1 kc w zw. z art. 556 (1) kc. W myśl poglądu utrwalonego w judykaturze wada fizyczna istnieje wówczas, gdy rzecz: a) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel określony w umowie albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia, jeżeli cel ten nie był oznaczony w umowie; b) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżeń co do takiego jej przeznaczenia; c) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przez przedstawienie próbki lub wzoru (dicta et promissa); d) zostaje wydana kupującemu w

stanie niepełnym (A. Brzozowski (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, 2011, s. 300). Owa niezgodność towaru z wyobrażeniem o nim kupującego dotyczy jedynie takich jego właściwości, które są z nim integralnie związane i istnieją w momencie zawierania umowy sprzedaży. Nie dotyczy natomiast istnienia lub przeciwnie – nie wystąpienia takich cech czy właściwości, które dana rzecz nabyła lub utraciła w czasie jej późniejszego użytkowania przez nabywcę.

W świetle przedstawionych okoliczności oraz dowodów Sąd uznał, iż pozwany nie wykazał, aby płyty F., będące przedmiotem umowy sprzedaży stron były dotknięte wadą fizyczną w rozumieniu przepisu art. 560 § 1 kc w zw. z art. 556 (1) kc. W konsekwencji zatem przyjąć należało, iż pozwanemu nie przysługiwało uprawnienie z tytułu rękojmi za wady fizyczne sprzedanych płyt do żądania wymiany rzeczy wadliwej na wolną od wad i do odstąpienia od umowy w przypadku nie wykonania przez powoda owej wymiany. W ocenie Sądu oświadczenie pozwanego z dnia 28 stycznia 2013r. o odstąpieniu od umów sprzedaży nr (...) nie wywołało skutków prawnych.

Pozwany w toku postępowania podniósł zarzut, iż powód nie poinformował go o sposobach prawidłowego przechowywania nabytych płyt F., a w szczególności o tym, iż nie powinny być one długotrwale przechowywane na powietrzu. Sąd zważył, że pozwany nie wykazał powyższej okoliczności. W szczególności Sąd, z przyczyn opisanych w poprzedniej części uzasadnienia, nie uznał za wiarygodnych zeznań świadków: M. M. (1) i K. S. (1), którzy zaprzeczali, aby przedstawiciel powoda – W. S. przekazał im zalecenia producenta w tej kwestii. Sąd w tym zakresie oparł ustalenia faktyczne na zeznaniach świadka W. S. oraz potwierdzających je zeznaniach świadka Z. L. i reprezentującego powoda C. K., którzy w tym zakresie zgodnie podali, iż zarówno właściwości fizyczne i chemiczne płyt oraz związane z tym określone warunki ich przechowywania przed umieszczeniem na elewacji, stanowiły przedmiot rozmów W. S. przede wszystkim z architektem M. M. (1), jak również z K. S. (2), zarówno przed złożeniem przez pozwanego zamówienia na kupno płyt jak i w dniu dostawy ich pierwszej części. Świadek S. mówił o konieczności zabezpieczenia płyt przed działaniem warunków atmosferycznych, w szczególności deszczu i śniegu i omawiał z w/w przedstawicielami pozwanego sposób ich zabezpieczenia. W. S. zeznał także, iż zarówno M. M. (1) jak i K. S. (1) nie mówili o tym, że planują czy dopuszczają możliwość przetrzymywania płyt na zewnątrz przez czas dłuższy niż kilkanaście dni, która to okoliczność nie pozostawała bez wpływu na sposób zabezpieczenia płyt.

Pozwany wskazywał także na niedopełnienie przez powoda obowiązków wynikających z treści art. 546 k.c. o udzieleniu kupującemu potrzebnych wyjaśnień oraz wydania dokumentów i instrukcji, gdyż ten wbrew postanowieniom umowy zaniechał dostarczenia mu ulotki producenta przetłumaczonej na język polski. Analiza dowodów przeprowadzonych w toku postępowania nie potwierdza jednak stanowiska pozwanego. Ulotka zawierająca podstawowe instrukcje dotyczące sposobu postępowania z płytami zarówno w formie wytycznych pisemnych jak i obrazków instrukcyjnych załączona była do każdej płyty i przedstawiciele pozwanego mogli się z nią zapoznać już w dniu dostawy pierwszej części zamówienia. Co prawda instrukcje pisemne w tej ulotce były sformułowane w języku niemieckim, lecz obrazki zawierały jasny i czytelny przekaz, nadto W. S. w dniu dostawy pytał K. S. (1) i M. M. (1) czy treść tych instrukcji jest dla nich zrozumiała i czy mają jakieś pytania w związku z tym, jednak obydwaj podali, iż wszystko jest jasne i żadne wyjaśnienia nie są konieczne. Z treści przedłożonej przez strony korespondencji mailowej wynika także, iż tłumaczenie samej ulotki zostało doręczone M. M. (1) w dniu 22 lutego 2012r. Co prawda M. M. (1) nie występował przy transakcji z powodem jako jego pełnomocnik, jednakże bezspornym w sprawie było, iż to z jego inicjatywy doszło do zawarcia umów sprzedaży pomiędzy stronami i przez cały czas trwania współpracy występował on jako przedstawiciel pozwanego, czy to przy negocjacjach warunków umów, czy odbiorze pierwszej partii towaru. On również kontaktował się z przedstawicielami powoda w związku z w/w transakcjami w imieniu pozwanego. Zatem uznać można, iż doręczając tłumaczenie ulotki M. M. (1), powód dopełnił obowiązków wynikających z treści art. 546 k.c.

Sąd zważył, że nawet gdyby uznać zarzuty pozwanego w tej części za zasadne to powyższa okoliczność nie miałaby kluczowego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy z uwagi na brak ze strony pozwanego konkretnych zarzutów procesowych czy też roszczeń formułujących określone żądania wynikające z tej okoliczności. W szczególności pozwany nie wystąpił w przedmiotowej sprawie z żądaniem zapłaty odszkodowania za niewykonanie

umowy czy za jej nieprawidłowe wykonanie. Wobec braku żądań procesowych ze strony pozwanego Sąd, oceniając zasadność żądań powoda, nie mógł uwzględnić tej okoliczności i uczynić przedmiotem postępowania.

Wobec powyższego wskazać należy, iż roszczenia powoda o zapłatę należności wynikającej z faktury VAT nr: (...), po uwzględnieniu jej korekty wynikającej z faktury nr (...), okazały się w całości zasadne. Przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało zawarcie między stronami umów sprzedaży i ich treść. Powód udowodnił także, że wydał pozwanemu przedmiot sprzedaży, w ten sposób, że dostarczył mu pierwszą część zamówionego towaru i udostępnił do odbioru pozostałą część, z czego pozwany nie skorzystał, co nie było sporne pomiędzy stronami. Wykazał więc, że w sposób należyty wypełnił swoje zobowiązania umowne. Zarzuty pozwanego podważające istnienie po jego stronie obowiązku zapłaty za sprzedane rzeczy, z uwagi na niewykazanie zaistnienia przesłanek wynikających z treści art. 560 § 1 k.c. uzasadniających odstąpienie przez pozwanego od umowy, okazały się bezzasadne, a samo oświadczenie o odstąpieniu od umów nie wywołało skutków prawnych. Zatem pozwany winien był uregulować powodowi należności wynikające z zawartej umowy sprzedaży w terminie wskazanym w fakturze VAT dokumentującej transakcję.

Faktura VAT nr (...) została wystawiona w dniu 8 czerwca 2012r. na kwotę 94.126,51 zł z terminem zapłaty na dzień 15 czerwca 2012r. Jednakże w dniu 21 listopada 2012r. powód wystawił fakturę korygującą fakturę VAT nr (...) o kwotę 12.515,25 zł. Do zapłaty pozostała kwota więc 81.611,26 zł i powód wezwał pozwanego jej uregulowania w terminie do dnia 28 listopada 2012r. Jednakże faktura korygująca została pozwanemu doręczona w dniu 29 listopada 2012r., a więc już po terminie zapłaty wynikającym z faktury korygującej. Przyjmując za uzasadniony siedmiodniowy termin zapłaty pozwany winien był uregulować w/w należność do dnia 6 grudnia 2012r. Wobec powyższego pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą należności od dnia 7 grudnia 2012r. i od tego dnia Sąd naliczył ustawowe odsetki, na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

W związku z powyższym, Sąd orzekł jak w punkcie 1 i 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwanego jako stronę przegrywającą proces. Na koszty procesu składały się: opłata od pozwu w kwocie 4.801 zł, zaliczka na poczet opinii biegłego w kwocie 5.000 zł, opłata za doręczenie zagraniczne w wysokości 65 euro, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł wynikające z § 2 ust. 1 i 2 w związku z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (punkt 3 wyroku).

W punkcie 4 wyroku Sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 z późn. zm.) nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Poznaniu) kwotę 2.701,25 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

SSO Renata Wardzińska - Kołb